

O Expunere

a celor

Șapte Epoci Ale Bisercii

William Marrion Branham

CAPITOLUL UNU

DESCOPERIREA

LUI

ISUS CRISTOS

1. Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui, să arate slujitorilor Lui lucruri care trebuie să se împlinească curînd; și El a trimis și a făcut aceasta cunoscut prin îngerul Lui slujitorului Său Ioan:

2. Care poartă mărturie despre Cuvîntul lui Dumnezeu, și despre mărturia lui Isus Cristos, și despre toate lucrurile pe care el le-a văzut.

3. Binecuvîntat este cel ce citește, și acei care aud cuvintele acestei profeții, și țin acele lucruri care sînt scrise acolo: căci timpul este aproape.

4. Ioan către cele șapte biserici care sînt în Asia: Har vouă, și pace, de la Cel Care Este, și Care Era, și Care Este Să Vină; și de la cele șapte Duhuri Care sînt înaintea tronului Lui;

5. Și de la Isus Cristos, Care este Martorul Credincios, și Cel Dintîi Născut Din Morți, și Prințul Regilor Pămîntului. Către Acel Care ne-a iubit, și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sînge,

6. Și ne-a făcut regi și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Lui; a Lui să fie slava și stăpînirea pentru vecii vecilor. Amin.

7. Iată, El vine cu nori; și fiecare ochi Îl va vedea, și acei care L-au străpuns: și toate neamurile pămîntului se vor boci din cauza Lui. Chiar așa, Amin.

8. Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfirșitul, zice Domnul Care Este, și Care Era, și Care Este Să Vină, cel Atotputernic.

9. Eu Ioan, care deasemeni sînt fratele vostru, și părtaş în necaz, și în împărăția și răbdarea lui Isus Cristos, eram în insula care se cheamă Patmos, pentru Cuvîntul lui Dumnezeu, și pentru mărturia lui Isus Cristos.

10. Eu am fost în Duhul în ziua Domnului, și am auzit înapoia mea un glas măreț, ca al unei trîmbițe,

11. Zicînd, Eu sînt Alfa și Omega, Întîiul și Ultimul: și, Ce tu vezi, scrie într-o carte, și trimite-o celor șapte biserici care sînt

în Asia; la Efes, și la Smirna, și la Pergam, și la Tiatira, și la Sardis, și la Filadelfia, și la Laodicea.

12. Și m-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și fiind întors, am văzut șapte sfeșnice de aur;

13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe unul care semăna ca Fiul Omului, îmbrăcat cu o haină lungă pînă la picioare, și încins la piept cu un brîu de aur.

14. Capul Lui și părul Lui erau albe ca lîna, așa alb ca zăpada; iar ochii Lui erau ca para focului;

15. Iar picioarele Lui ca alama fină, de parcă erau arse într-un cuptor; și glasul Lui ca sunetul multor ape.

16. Și El avea în mîna Lui dreaptă șapte stele: și din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri: și înfățișarea Lui era cum strălucește soarele în puterea lui.

17. Și cînd L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. Și El Și-a pus mîna dreaptă peste mine, zicîndu-mi, Nu te teme; Eu sînt Întîiul și Ultimul:

18. Eu sînt Cel Care trăiește, și era mort; și, iată, Eu sînt viu în vecii vecilor, Amin; și am cheile iadului și ale morții.

19. Scrie lucrurile pe care tu le-ai văzut, și lucrurile care sînt, și lucrurile care vor fi de aici încolo;

20. Taina celor șapte stele pe care tu le-ai văzut în mîna Mea dreaptă, și cele șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sînt îngerii celor șapte biserici: și cele șapte sfeșnice pe care tu le-ai văzut sînt cele șapte biserici.

INTRODUCERE LA CAPITOLUL UNU

Apoc. 1:1-3. “Descoperirea lui Isus Cristos, care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate slujitorilor Săi lucruri care trebuie să se împlinească în scurtă vreme; și El a trimis și a făcut de cunoscut aceasta prin îngerul Său la slujitorul Său Ioan; Care a mărturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu, și despre mărturia lui Isus Cristos, și despre toate lucrurile pe care el le-a văzut. Binecuvîntat este cel care citește, și cei care ascultă Cuvintele acestei profeții, și păzește acele lucruri care sînt scrise aici: Căci timpul este aproape.”

Scriitorul (nu autorul) acestei cărți este Sf. Ioan divinul. Istoricii sînt de acord că el a trăit ultima parte din viața lui în Efes, deși la timpul scrierii acestei cărți el era pe Insula Patmos. Aceasta nu este istoria vieții lui Ioan, ci ea este

Descoperirea lui Isus Cristos în epocile viitoare ale bisericii. În versetul al treilea aceasta este numită o profeție și aceasta este de fapt ceea ce este.

Această carte este de obicei denumită Descoperirea Sfântului Ioan, dar aceasta este incorect. Ea este Descoperirea lui Isus Cristos dată lui Ioan pentru Creștinii din *toate* epocile. Aceasta este singura carte în întreaga Biblie care este scrisă de Isus Însuși, prin apariția personală la un scriitor.

Aceasta este ultima carte din Biblie, totuși ea spune începutul și sfârșitul de distribuire a Evangheliei.

Acum cuvîntul Grecesc pentru descoperire este "apocalypse" care înseamnă "dezvelire". Această dezvelire este descrisă perfect în exemplul unui sculptor care își descoperă lucrarea lui de statuie, expunînd-o la privitor. Aceasta este o dezvelire, descoperind ceea ce a fost ascuns înainte. Acum dezvelirea nu este numai descoperirea Persoanei lui Cristos, ci aceasta este **DESCOPERIREA LUCRĂRILOR LUI VIITOARE ÎN CELE ȘAPTE EPOCI ALE BISERICII CARE VIN.**

Importanța descoperirii de către Duhul la un adevărat credincios nu poate să fie niciodată prea accentuat. Revelație însemnează mai mult pentru tine decît poate îți dai seama. Acum eu nu vorbesc despre această Carte a Apocalipsei și voi. Eu vorbesc despre TOATĂ descoperirea. Aceasta este enorm de important pentru biserică. Vă amintiți voi în Matei 16 unde Isus a întrebat pe ucenici această întrebare, "Cine spun oamenii că sînt Eu Fiul Omului? Și ei au zis, Unii zic că Tu ești Ioan Botezătorul: unii, Ilie; și alții, Ieremia, sau unul din profeți. El le spune lor, Dar cine spuneți voi că Eu sînt? Și Simon Petru a răspuns și a zis, Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu. Și Isus a răspuns și i-a zis lui, Binecuvîntat ești tu, Simon Bar-jona; căci carnea și sîngele nu ți-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu Care este în ceruri. Și Eu îți zic ție, că tu ești Petru, și pe această piatră Eu voi zidi biserica Mea; și porțile iadului nu vor birui împotriva ei." Romano Catolicii zic că biserica este zidită pe Petru. Acum aceasta este într-adevăr carnal. Cum ar putea Dumnezeu să zidească biserica pe un om așa de nestatornic încît el a tăgăduit pe Domnul Isus și a blestemat în timp ce făcea aceasta? Dumnezeu nu poate să zidească biserica Lui pe vreun om născut în păcat. Și aceasta nu era vreo piatră așezată acolo de parcă Dumnezeu ar fi sfințit pămîntul în acel loc. Și aceasta nu este cum zic Protestanții, că biserica este zidită pe Isus.

Aceasta era DESCOPERIREA. Citiți aceasta în felul în care este scris: “Carnea și sîngele nu a DESCOPERIT aceasta, CI TATĂL MEU A DESCOPERIT ACEASTA, și PE ACEASTĂ PIATRĂ (DESCOPERIRE) EU VOI ZIDI BISERICA MEA.” Biserica este zidită pe Descoperire, pe “Așa Vorbește Domnul”.

Cum a știut Abel ce să facă pentru ca să ofere o jertfă potrivită către Dumnezeu? Prin credință el a primit descoperirea despre sînge. Cain nu a obținut o astfel de descoperire (cu toate că el avea o poruncă) astfel el nu a putut să ofere jertfa corectă. Aceasta era descoperirea lui Dumnezeu care a făcut deosebirea și i-a dat lui Abel viață eternă. Acum voi ați putea lua ce spune pastorul, sau ce învață seminarul, și deși aceasta ar putea să vă fie predat cu elocvență, pînă cînd Dumnezeu nu vă descoperă că Isus este Cristosul, și că sîngele este acela care vă curățește, și că Dumnezeu este Salvatorul vostru, voi nu veți avea viață eternă. Descoperirea Spirituală este aceea care face aceasta.

Acum eu am spus că această Carte a Apocalipsei este descoperirea lui Isus și ceea ce El face în biserici pentru acele șapte epoci. Aceasta este o descoperire deoarece ucenicii, înșiși, nu au știut aceste adevăruri înscrise. Aceasta nu le-a fost descoperit lor mai înainte. Vă amintiți că ei au venit la Isus în Cartea Faptelor și L-au întrebat, “Vei restabili Tu împărăția lui Israel în timpul acesta?” Și El a zis, “Aceasta nu este ca voi să cunoașteți vremurile și anotimpurile.” Oamenii aceia încă se gîndeau că Isus avea o împărăție pămîntească. Însă aceasta era o împărăție spirituală pe care El urma să o zidească. El nici măcar nu putea să le spună despre locul Lui în aceasta, pentru că Tatăl nu i-a descoperit aceasta Lui. Dar acum după moartea și învierea Lui, și la acest anumit timp în slujba Lui de mijlocire, El este în stare să așeze înainte aici în această descoperire despre Sine lui Ioan ce va însemna și va face slava și prezența Lui în biserică.

În această descoperire El ne spune care este sfîrșitul diavolului. El spune cum urmează ca El să se ocupe de diavolul și să-l arunce în lacul de foc. El descoperă sfîrșitul celor răi care-l urmează pe Satan. Iar Satan urăște asta.

Ați observat voi vreodată cum urăște Satan două cărți din Biblie mai mult decît toate celelalte? Prin teologii liberari și prin oamenii de știință falși el întotdeauna atacă Cartea despre Genesa și Cartea despre Apocalipsa. În amîndouă aceste cărți noi aflăm originea Satanei, căile lui îngrozitoare și distrugerea

lui. Asta este de ce el le atacă. Lui îi groază să fie expus, și în aceste cărți el este expus exact pentru ceea ce este el. Isus a spus despre Satan, "El nu are nici o parte în Mine iar Eu nu am nici o parte în el." La diavolul i-ar place să dovedească aceasta diferit; dar el nu poate, așa că el face tot ce poate să distrugă încrederea în Cuvînt. Dar cînd biserica nu crede pe Satan și crede descoperirea Cuvîntului de către Duhul, porțile iadului nu vor izbuti împotriva ei.

Lăsați-mă doar să pun înăuntru un cuvînt aici din propria mea slujbă, dacă nu aveți nimic împotriva. Voi toți știți că acest dar în viața mea este supranatural. Acesta este un dar prin care Duhul Sfînt este în stare să discearnă bolile, și gîndurile inimii omului, și alte lucruri ascunse pe care numai Dumnezeu le poate ști și apoi să mi le descopere. Eu doresc ca voi să fi putut sta cu mine și să vedeți fețele oamenilor cînd Satan știe că el urmează să fie expus. Acum, nu oamenii sînt cei despre care eu vorbesc. Acesta este Satan care i-a apucat în viețile lor prin păcat, indiferență, și boală. Dar voi ar trebui să le vedeți fețele. Satan știe că el urmează să fie expus, și cele mai caracteristice schimbări vin peste înfățișările oamenilor. La Satan îi este teamă. El știe că Duhul lui Dumnezeu este gata să le facă de cunoscut oamenilor despre lucrările lui. Pentru aceasta urăște el așa de mult aceste adunări. Cînd sînt chemate nume și boli descoperite, Satan urăște aceasta. Acum ce este asta? Aceasta nu este citirea gîndului, aceasta nu este telepatie, nici nu este aceasta vrăjitorie. Aceasta este o DESCOPERIRE prin Duhul Sfînt. Acela este singurul fel prin care eu pot să cunosc aceasta. Desigur mintea carnală va numi aceasta orice însă nu Duhul Sfînt.

Lăsați-mă să vă arăt un alt motiv de ce Satan urăște această Carte a Descoperirii lui Isus Cristos în biserică. El știe că Isus Cristos este același ieri, și azi, și în veci, și El nu se schimbă. El știe asta cu mult mai mult decît nouăzeci la sută din teologi. El știe că de moment ce Dumnezeu este nemișcat în natura Lui, atunci El este tot așa de nemișcat în căile Lui. Astfel Satan cunoaște cu siguranță că biserica originală la Cincizecime cu puterea lui Dumnezeu (Marcu Șaisprezece în acțiune) este Biserica Adevărată pe care Isus o pretinde ca a Lui proprie. Tot altceva este fals. Aceasta trebuie să fie.

Acum țineți minte asta. Cristos în Biserica Adevărată este o continuare a Cărții despre Fapte. Dar Cartea despre Apocalipsa arată cum că duhul anticrist ar veni în biserică și o

întinează, făcînd-o căldicică, formală și fără putere. Ea expune pe Satan, descoperind lucrările lui (a încercat distrugerea poporului lui Dumnezeu și discreditarea Cuvîntului lui Dumnezeu) pînă jos la timpul cînd el este aruncat în lacul de foc. El se luptă cu asta. El nu o poate suferi. El știe că dacă oamenii obțin ADEVĂRATA DESCOPERIRE despre ADEVĂRATA BISERICĂ și ce este ea, pentru ce stă ea și că EA POATE SĂ FACĂ LUCRĂRI MAI MARI, ea va fi o armată de neînvins. Dacă ei obțin o adevărată descoperire despre cele două duhuri din cadrul bisericii Creștine, și prin Duhul lui Dumnezeu discerne și se opune duhului anticrist, Satan va fi fără putere înaintea ei. El va fi așa de categoric împiedicat astăzi ca atunci cînd Cristos i s-a împotrivit fiecărui efort al lui să obțină putere asupra Sa în pustie. Da, Satan urăște descoperirea. Dar noi o iubim. Cu descoperirea adevărată în viețile noastre, porțile iadului nu vor birui împotriva noastră, dar noi vom birui asupra lor.

Voi vă veți aminti că eu am menționat la începutul acestui mesaj că această Carte pe care noi o studiem este descoperirea actuală a lui Isus, Însuși, în biserică și lucrarea Lui în epocile viitoare. Apoi am menționat că este nevoie de Duhul Sfînt să ne dea descoperire ori noi omitem să o primim. Aducînd aceste două gînduri laolaltă voi veți vedea că nu va fi destul doar un studiu obișnuit și gîndire să se facă această Carte reală. Pentru aceasta va fi nevoie de operarea Duhului Sfînt. Asta înseamnă că această Carte nu poate fi descoperită la oricine ci unei clase speciale de oameni. Va fi nevoie de unul cu înțelegere profetică. Aceasta va cere abilitatea de a auzi de la Dumnezeu. Aceasta va cere instructaj supranatural, nu doar un student să compare vers cu vers, deși aceea este bine. Dar o taină cere învățarea de către Duhul sau aceasta niciodată nu devine clar. Cum avem noi nevoie să auzim de la Dumnezeu și să ne așezăm deschiși și să devenim predați Duhului să auzim și să știm.

Așa cum deja am spus, această Carte (Apocalipsa) este terminarea Scripturilor. Aceasta este chiar plasată exact corect în regula Scripturii; la sfîrșit. Acum voi puteți ști de ce zice ea că oricine care citește sau chiar aude este binecuvîntat. Aceasta este descoperirea lui Dumnezeu care vă va da autoritate asupra diavolului. Și voi puteți vedea de ce aceia care vor adăuga sau vor scoate din ea vor fi blestemați. Aceasta va trebui să fie așa, căci cine poate adăuga sau scoate din descoperirea desăvîrșită a lui Dumnezeu și să biruiască

vrăjmașul? Aceasta este așa de simplu. Nu există nimic de o așa putere biruitoare ca descoperirea Cuvîntului. Vedeți, în versetul trei este pronunțată o binecuvîntare asupra acelor care dă atenție specială la această Carte. Eu cred că aceasta se referă la obiceiul Vechiului Testament despre preoții care citeau Cuvîntul către adunare dimineața. Voi vedeți, mulți nu puteau citi astfel preotul trebuia să le citească. Atît timp cît acesta era Cuvîntul, binecuvîntarea era acolo. Aceasta nu conta dacă el a fost citit sau auzit.

“Timpul este aproape.” Timpul nu era aproape mai înainte. În înțelepciunea și orînduirea lui Dumnezeu această puternică descoperire (deși pe deplin cunoscută lui Dumnezeu) nu putea să apară pînă acum. Astfel noi imediat învățăm un principiu— *că descoperirea lui Dumnezeu pentru fiecare epocă poate veni numai în epoca aceea, și la un timp specific.* Uitați-vă la istoria Israelului. Descoperirea lui Dumnezeu către Moise a venit numai la un timp specific al istoriei, și chiar mai specific a venit așa cum poporul a plîns către Dumnezeu. Isus, Însuși, a venit la timpul cuvenit, El fiind Descoperirea complectă a Dumnezeirii. Și în această epocă (Laodiceană) descoperirea lui Dumnezeu va veni la timpul potrivit. Aceasta nu va întîrzia, nici nu va fi ea prematură. Gîndiți-vă la asta și luați-o bine în seamă, căci noi sîntem în timpul sfîrșitului astăzi.

SALUTAREA

Apoc. 1:4-6. “Ioan către cele șapte biserici care sînt în Asia; Har vouă, și pace, de la Cel Care Este, și Care Era, și Care Este să Vină; și de la cele șapte Duhuri Care sînt înaintea tronului Său; și de la Isus Cristos, Care este Martorul Credincios, și cel Întîii Născut din Morți, și Prințul Împăraților Pămîntului. A Lui Care ne-a iubit, și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sînge, și ne-a făcut regi și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Lui; a Lui să fie slava și stăpînirea în vecii vecilor. Amin.”

Cuvîntul, Asia, este de fapt Asia Mică. Aceasta este o parcelă mică de pămînt cam de mărimea lui Indiana. Cele șapte biserici acolo au fost alese special dintre toate celelalte biserici pentru caracteristicile lor, la care aceleași caracteristici ar fi găsite în epocile succesive secole mai tîrziu.

Cele șapte Duhuri înaintea tronului este Duhul Care era în fiecare din cei șapte mesageri, dîndu-le lor slujbele lor pentru epoca în care a trăit fiecare.

Acum toate aceste expresii, ‘Cel Care Este’, și ‘Cel Care Era’, și ‘Este Să Vină’, și ‘Martor Credincios’, și ‘Întîi născut Dintre cei Morți’, și ‘Prinț al Împăraților Pămîntului’, și ‘Alfa și Omega’, și ‘Atotputernicul’, sînt titluri și descrieri despre UNA ȘI ACEEAȘI PERSOANĂ, Care este Domnul Isus Cristos, Care ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sînge.

Duhul lui Dumnezeu în Ioan se exprimă astfel pentru ca să așeze înainte Divinitatea Supremă a lui Isus Cristos și să descopere Dumnezeirea ca UN Dumnezeu. Astăzi există o eroare grosolană. Aceasta este că acolo sînt trei Dumnezei în loc de unul. Această descoperire cum este dată lui Ioan de către Isus, Însuși, corectează acea eroare. Aceasta nu este că acolo sînt trei Dumnezei, ci *un Dumnezeu cu trei funcții*. Există UN Dumnezeu cu trei titluri, Tată, Fiu, și Duh Sfînt. Această puternică descoperire este ceea ce a avut biserica timpurie, și aceasta trebuie să fie restaurată în această zi din urmă împreună cu formula corectă a botezului în apă.

Acum teologii moderni nu vor fi de acord cu mine căci iată ce a fost scris într-o mare revistă Creștină. “Acea învățătură (despre Trinitate) este tocmai la inima și miezul Vechiului Testament. Aceasta este fiecare iotă așa de mult la inima și miezul Noului Testament. Noul Testament este tot atît de mult opus ca și Vechiul Testament la gîndul că există mai mulți Dumnezei decît unul. Totuși Noul Testament învață cu egală claritate că Tatăl este Dumnezeu, și Fiul este Dumnezeu, și Duhul Sfînt este Dumnezeu, și că aceștia trei NU sînt trei aspecte ale aceleiași Persoane, ci trei persoane stînd într-o adevărată relație personală unul față de altul. Acolo noi avem marea învățătură a Trei Persoane dar un Dumnezeu.”

Ei de asemenea declară, “Dumnezeu, conform cu Biblia, nu este doar o persoană, ci El este trei persoane într-un Dumnezeu. Aceasta este marea taină a Trinității”.

Aceasta sigur este. Cum poate trei persoane să fie într-un Dumnezeu? Nu numai că nu există Biblie pentru aceasta, ci aceasta arată chiar o lipsă de judecată inteligentă. Trei persoane distincte, deși substanță identică, face trei dumnezei, sau limba și-a pierdut în întregime înțelesul.

Ascultați doar la aceste cuvinte din nou, “Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfirșitul, zice Domnul, Care Este, și Care Era, și Care Este să Vină, Atotputernicul”. Aceasta este

Divinitate. Acesta nu este simplu un profet, un om. Acesta este Dumnezeu. Și aceasta nu este o descoperire a trei Dumnezei, ci a UNUI Dumnezeu, Atotputernicul.

Ei nu au crezut în trei Dumnezei la începutul bisericii. Voi nu puteți găsi acel fel de credință printre apostoli. Aceasta era după epoca apostolică că această teorie a venit înăuntru și a devenit într-adevăr o controversă și o învățătură cardinală la Consiliul din Niceea. Învățătura despre Dumnezeu a cauzat o împărțire în două la Niceea. Și de la acea împărțire acolo au venit două extreme. Una de fapt a mers în politeism, crezând în trei Dumnezei, și ceilalți au mers în unitarism. Desigur aceasta era o vreme să devină așa, dar au făcut-o, și noi avem aceasta chiar astăzi. Dar Descoperirea prin Ioan de către Duhul către biserică era, "Eu sînt Domnul Isus Cristos, și Eu sînt TOTUL din acesta. Nu există vreun alt Dumnezeu." Și El și-a pus pecetea Lui pe această Descoperire.

Considerați aceasta: Cine era Tatăl lui Isus? Mat. 1:18 zice, "Ea s-a aflat cu copil de la Duhul Sfînt". Dar Isus, Însuși, a pretins că Dumnezeu era Tatăl Lui. Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Duhul Sfînt, așa cum noi adesea exprimăm acești termeni, face pe Dumnezeu și Duhul UNUL. Într-adevăr ei sînt, sau altfel Isus are doi Tați. Dar observați că Isus a zis că El și Tatăl Lui era Unul—*nu* doi. Aceasta face UN Dumnezeu.

De moment ce aceasta este istoric și Scriptural adevărat, oamenii se întrebă de unde au venit cei trei. Aceasta a devenit o învățătură fundamentală la Consiliul din Niceea în 325 A.D. Această trinitate (un cuvînt absolut nescriptural) a fost bazat pe mulțimea dumnezeilor din Roma. Romanii aveau mulți dumnezei la care ei se rugau. Ei deasemeni se rugau la strămoși ca mijlocitori. Aceasta era doar o treaptă să dea nume noi la dumnezei vechi, astfel noi să avem sfinți să facem aceasta mai Biblic. Astfel, în loc de Jupiter, Venus, Marte, etc., noi avem Pavel, Petru, Fatima, Christofor, etc., etc. Ei nu puteau să-și facă religia lor păgînă să funcționeze doar cu un Dumnezeu, astfel ei L-au împărțit în trei, și ei au făcut mijlocitori din sfinți așa cum ei au făcut mijlocitori din strămoșii lor.

De atunci încoace oamenii au omis să-și dea seama că există doar un Dumnezeu cu trei funcții sau manifestări. Ei știu că există un Dumnezeu conform cu Scriptura, dar ei încearcă să facă aceasta fantastica teorie că Dumnezeu este ca un ciorchine de struguri; trei persoane cu aceeași Divinitate

împărțit egal la toți. Dar aceasta spune clar aici în Apocalipsa că Isus este “Cel Care Este”, “Cel Care Era”, și “Cel Care Este să Vină”. El este Alfa și Omega” care înseamnă că El este de la “A la Z” sau TOTUL DIN ACESTA. El este totul—Atotputernicul. El este Trandafirul din Șaron, Crinul din Vale, Luceafărul Strălucitor, Ramura Neprihănirii, Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt. El este Dumnezeu, Atotputernicul Dumnezeu. UN DUMNEZEU.

1 Timotei 3:16 zice, “Și fără îndoială mare este taina evlaviei: Dumnezeu a fost manifestat în trup, adevărit în Duhul, văzut de îngeri, propovăduit la Neamuri, a fost crezut în lume, primit sus în Slavă”. Aceasta este ce spune Biblia. Ea nu spune nimic despre o prima sau a doua sau a treia persoană aici. Ea spune că Dumnezeu a fost manifestat în trup. Un Dumnezeu. Acel UN DUMNEZEU a fost manifestat în trup. Aceasta s-ar cuveni să o stabilească. Dumnezeu a venit într-o formă umană. Aceasta nu L-a făcut UN ALT DUMNEZEU. EL ERA DUMNEZEU, ACELAȘI DUMNEZEU. Aceasta era o descoperire atunci, și ea este o descoperire acum. Un Dumnezeu.

Să mergem înapoi în Biblie și să vedem ce era El la început conform cu descoperirea pe care El a dat-o despre El însuși. Marele Iehova a apărut la Israel într-un stîlp de foc. Ca Înger al Legământului El a locuit în acel stîlp de foc și a condus zilnic pe Israel. La templu El a anunțat venirea Lui cu un nor mare. Apoi într-o zi El a fost manifestat într-un trup născut dintr-o fecioară care a fost pregătit pentru El. Dumnezeul care a locuit deasupra corturilor lui Israel a luat acum pe El însuși un cort de carne și a locuit ca un om printre oameni. Dar El era ACELAȘI DUMNEZEU.

Biblia învață că DUMNEZEU ERA ÎN CRISTOS. TRUPUL era Isus. În El a locuit toată plinătatea Dumnezeirii, TRUPEȘTE. Nimic nu poate să fie mai clar decât asta. Taină, da. Dar actual adevăr—aceasta nu poate fi mai clar. Astfel dacă El nu era trei persoane atunci, El nu poate fi trei acum. UN DUMNEZEU: Și acest același Dumnezeu a fost făcut trup.

Isus a zis, “Eu am venit de la Dumnezeu și Eu merg (înapoi) la Dumnezeu”. Ioan 16:27-28. Aceasta este exact ceea ce s-a întâmplat. El a dispărut de pe pământ prin moartea Lui, îngroparea, învierea, și înălțarea. Apoi Pavel L-a întâlnit pe drumul spre Damasc și El i-a vorbit lui Pavel și a zis, “Saule,

Saule, de ce Mă prigonești?” Pavel a zis, “Cine ești Tu, Doamne?” El a zis, “Eu sînt Isus.” El a fost un stîlp de foc, o lumină orbitoare. El s-a întors înapoi, exact cum El a spus că El se va întoarce. Înapoi la aceeași formă în care El a fost înainte ca El să-și ia un cort de carne. Aceasta este exact cum a văzut-o Ioan. Ioan 1:18 “Nici un om nu a văzut pe Dumnezeu vreodată; singurul Fiu născut, Care *este* în sînul Tatălui, El L-a declarat”. Observați unde spune Ioan că Isus ESTE. El este ÎN sînul Tatălui.

Luca 2:11 zice, “Căci vouă vi s-a născut în această zi în cetatea lui David un Mîntuitor, Care este Cristos Domnul”. El a fost născut Cristosul, iar opt zile mai tîrziu cînd El a fost tăiat împrejur El a fost numit Isus, chiar așa cum le-a spus lor îngerul. Eu am fost născut un Branham. Cînd eu am fost născut ei mi-au dat *numele* de William. El era CRISTOS dar Lui i s-a dat un nume aici jos printre oameni. Acel cort dinafară pe care oamenii îl puteau vedea era numit Isus. El era Domnul Slavei, Atotputernicul manifestat în trup. El este Dumnezeu Tatăl, Fiu, și Duh Sfînt. El este tot aceasta.

Tată, Fiu, și Duh Sfînt sînt doar titluri. Ele nu sînt nume. Aceasta este de ce noi botezăm în Numele Domnului Isus Cristos, pentru că acela este un nume, nu un titlu. Acesta este numele acelor titluri, întocmai cum voi luați un copil nou născut care este un fiu și îl numiți. Copil este ceea ce el este, fiu este titlul, apoi voi îl numiți, John Henry Brown. Voi nu botezați doar în ‘Numele lui Isus’. Există mii de Isuși în lume și au fost chiar înainte de Isus, Mîntuitorul nostru. Dar există numai unul dintre ei născut Cristosul, “Domnul Isus Cristos”.

Oamenii vorbesc despre Isus ca fiind Fiul Etern al lui Dumnezeu. Acum nu este aceasta o contradicție? Cine a auzit vreodată despre un ‘*Fiu*’ să fie etern? Fiii au începuturi, dar acela care este etern niciodată nu a avut un început. El este Dumnezeul Etern (Iehova) manifestat în trup.

În Evanghelia Sf. Ioan aceasta spune, “La început era Cuvîntul și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu. Și Cuvîntul a fost făcut trup și a locuit printre noi.” El era Adevăratul și Credinciosul Martor la Cuvîntul etern al Tatălui. El era un Profet și putea să spună ce a poruncit Tatăl ca El să spună. El a zis, “Tatăl Meu este în Mine”. Acea este ceea ce Isus cortul a zis, “Tatăl Meu este în Mine”.

Dumnezeu are multe titluri: ‘Neprihănirea noastră’, și ‘Pacea noastră’, și ‘Întotdeauna Prezent’, și ‘Tată’, și ‘Fiu’, și ‘Duh Sfânt’; dar El are numai un nume uman și numele acela este Isus.

Nu fiți confuzi deoarece el are trei funcții sau că El are o triplă manifestare. Pe pământ El era un Profet; în ceruri El este Preotul; și venind înapoi pe pământ, El este Împărat al Împăraților. “Cel Care Era”—Acela este Isus, Profetul. “Cel Care Este”—Acela este El, Marele Preot, făcând mijlocire—Unul Care poate fi atins cu simțurile infirmității noastre. “Care Este să Vină”—Acela este Împăratul care vine. Pe pământ El era Cuvîntul—Profetul. Moise a spus despre El, “Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet ca mine, și se va împlini că dacă ei nu vor asculta cuvintele celui Profet ei vor fi nimiciți din mijlocul poporului”.

Observați aceste fapte despre Isus. Pe pământ El era Profet, Miel, și Fiu. Aceasta nu L-a făcut trei. Acestea erau doar manifestări sau funcții ale Unei Persoane, Isus.

Acum acolo este o porțiune foarte favorită din Scriptură care trinitarieni gîndesc că dovedește punctul lor despre mai multe decît o Persoană actuală în Dumnezeire. Aceasta este Apoc. 5:6-8, “Și am privit, și, iată, în mijlocul tronului și a celor patru făpturi, și în mijlocul bătrînilor, a stat un Miel așa cum El a fost junghiat, avînd șapte coarne și șapte ochi, care sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise înainte peste tot pămîntul. Și El a venit și a luat cartea din mîna dreaptă a Aceluia Care ședea pe tron. Și cînd El a luat cartea, cele patru făpturi și cei douăzeci și patru de bătrîni au căzut jos înaintea Mielului, avînd fiecare din ei harfe, și potire de aur pline cu tămîie, care sînt rugăciunile sfinților”. Într-adevăr aceste versete, dacă sînt izolate, ar părea să le dovedească părerea lor. Voi observați, că am zis, aceste versete **IZOLATE**. Oricum, citim Apoc. 4:2-3 și 9-11, “Și imediat eu eram în Duhul: și iată, un tron a fost așezat în ceruri, și UNUL a șezut pe tron. Și Cel Care a șezut avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu: și acolo era un curcubeu în jurul tronului, ca o piatră de smarald la vedere. Și cînd acele făpturi au dat slavă și onoare și mulțumiri Celui Care ședea pe tron, Care trăiește în veci de veci, cei douăzeci și patru de bătrîni au căzut jos înaintea Celui Care ședea pe tron, și s-au închinat Celui Care trăiește în vecii vecilor, și au aruncat cununile lor înaintea tronului, zicînd, Tu ești vrednic, O Doamne, să primești slavă și onoare și putere:

căci Tu ai creat toate lucrurile, și pentru plăcerea Ta sînt ele și au fost create.” Observați cu atenție în versetul doi acesta spune, “UNUL” (nu doi sau trei ci UNUL) ședea pe tron. În versetul trei spune, “EL” (NU *ei*) care avea înfățișarea ca o piatră de iaspis. În versetul nouă spune că făpturile i-au dat onoare “LUI” (nu *lor*). În versetul zece zice că bătrînii au căzut jos înaintea “LUI” (nu *lor*). În versetul unsprezece zice că ei au strigat, “Tu ești vrednic O DOAMNE” (nu *Domni*). Deasemeni în versetul unsprezece zice acest UNUL pe tron era “Creatorul”, Care este Isus (Ioan 1:3), Care este Iehova-Duh-Dumnezeu din Vechiul Testament (Gen. 1:1).

Dar să nu ne oprim acolo. Citim acum în Apoc. 3:21, “Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine în tronul Meu, după cum și Eu am biruit, și am șezut cu Tatăl meu în tronul Lui.” Deasemeni citim Evr. 12:2, “Privind spre Isus Autorul și Desăvîrșitorul credinței noastre; Care pentru bucuria care îi era pusă înaintea Lui a suferit crucea, disprețuind rușinea, și șade la dreapta tronului lui Dumnezeu.” Observați căci conform cu Isus, Însuși, Care a scris Apocalipsa, El este așezat CU Tatăl. Duhul în Pavel (Care Duh este Duhul lui Cristos, căci Acela este Duhul Profeției prin care vine Cuvîntul) zice că El șade la MÎNA DREAPTĂ a lui Dumnezeu. Dar cînd Ioan s-a uitat el a văzut numai “UNUL” pe tron. Și aceasta nu era pînă la Apoc. 5:6-8 (care urmează Apoc. 4:2-3 în secvență de timp) în care noi vedem “Mielul” luînd cartea de la “CEL” Care ședea pe tron, cum este indicat în Apoc. 4:2-3 și 9-10. Ce este aceasta? Aceasta este taina despre “UN DUMNEZEU.” El (Isus), a ieșit din Dumnezeu, a devenit manifestat în trup, a murit și a înviat din nou, și s-a reîntors la “Sînul Tatălui.” După cum Ioan a zis, “Singurul Fiu născut Care este ÎN sînul Tatălui, El l-a declarat pe El.” Ioan 1:18. Acum era timpul pentru ca Dumnezeu (Mesia) să vină înapoi să-și pretindă mireasa Lui și apoi să se prezinte pe Sine (să se facă pe Sine cunoscut) la Israel. Astfel noi vedem iarăși pe Dumnezeu pășind înainte să-și asume o relație fizică către om ca “Fiul lui David, Împărat al Împăraților și Domn al Domnilor, și Mire al Miresei Neamurilor.” Aceasta NU este “Doi” Dumnezei, ci simplul UN DUMNEZEU manifestîndu-și puternicele Lui funcții și titluri triunice.

Poporul știa că El era un Profet. Ei cunoșteau semnul lui Mesia care putea să vină numai prin profet. Ioan 1:44-51, “Acum Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și Petru. Filip

îl găsește pe Natanael, și îi spune lui, Noi l-am găsit pe El, despre Care Moise a scris, în lege, și profeți, Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. Și Natanael i-a spus, Poate să iese vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus, Vino și vezi. Isus l-a văzut pe Natanael venind la El, și i-a spus, Iată într-adevăr un Israelit, în care nu este viclenie! Natanael i-a spus Lui, De unde mă cunoști Tu? Isus a răspuns și i-a zis, Înainte ca Filip să te cheme, cînd tu erai sub smochin, Eu te-am văzut. Natanael a răspuns și i-a spus Lui, Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel. Isus a răspuns și i-a zis, Pentru că Eu ți-am spus, că Eu te-am văzut sub smochin, crezi tu? tu vei vedea lucruri mai mari decît acestea. Și El i-a spus, Adevărat, adevărat, Eu îți spun, că De acum înainte voi veți vedea cerurile deschise, și îngerii lui Dumnezeu înălțîndu-se și pogorîndu-se peste Fiul Omului.” Abilitatea de a discerne gîndurile inimii în oameni i-a făcut pe aleșii lui Dumnezeu să înțeleagă că aici era Mesia, Cuvîntul uns al lui Dumnezeu. Evr. 4:12, “Căci Cuvîntul lui Dumnezeu este iute, și puternic, și mai ascuțit decît orice sabie cu două tăișuri, pătrunzînd chiar să despartă sufletul și duhul, și încheieturile și măduva, și este un discernător al gîndurilor și intențiilor inimii.”

Cînd femeia la fîntînă L-a auzit discernînd gîndurile inimii ei ea L-a numit un profet, declarînd că Mesia va fi cunoscut pentru abilitatea aceea mare. Ioan 4:7-26, “Acolo vine o femeie din Samaria să scoată apă: Isus îi spune ei, Dă-Mi să beau. (Căci ucenicii Lui au fost duși în cetate să cumpere de mîncare). Atunci femeia din Samaria îi zice Lui, Cum este aceasta că Tu, fiind un Iudeu, ceri să bei de la mine, care sînt o femeie din Samaria? căci Iudeii nu au de a face cu Samaritenii. Isus a răspuns și i-a zis, Dacă tu cunoșteai darul lui Dumnezeu, și Cine este Acesta care îți zice, Dă-Mi să beau; tu I-ai fi cerut, iar El ți-ar fi dat apă vie. Femeia I-a zis, Domnule, Tu nu ai nimic cu ce să scoți, iar fîntîna este adîncă: de unde ai atunci Tu cea apă vie? Ești Tu mai mare decît părintele nostru Iacob, care ne-a dat fîntîna, și din care a băut el însuși, și copiii lui, și vitele lui? Isus a răspuns și i-a zis, Oricine bea din această apă va înseta iarăși: Dar oricine bea din apa pe care Eu i-o voi da nu va înseta niciodată; ci apa pe care Eu i-o voi da va fi în el o fîntînă de apă care va izvorî în viața veșnică. Femeia i-a spus Lui, Domnule, dă-mi mie apa aceasta, ca eu să nu însetez, nici să vin aici să scot. Isus i-a zis, Du-te, cheamă pe bărbatul tău, și vino aici. Femeia a răspuns și a zis, eu nu am bărbat. Isus i-a zis, tu

ai zis bine că nu ai bărbat, căci tu ai avut cinci bărbați; și pe care tu îl ai acum nu este bărbatul tău: în asta tu zici adevărul. Femeia i-a zis Lui, Domnule, eu pricep că Tu ești un profet. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte; și voi ziceți, că în Ierusalim este locul unde se cuvine ca oamenii să se închine. Isus i-a zis, Femeie, crede-Mă, că vine ceasul, când voi nu vă veți închina Tatălui, nici pe acest munte, nici chiar la Ierusalim. Voi vă închinați și voi nu știți la ce: noi știm la ce ne închinăm: căci mîntuirea este de la Iudei. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina la Tatăl în Duh și în adevăr: căci Tatăl caută astfel de închinători să I se închine. Dumnezeu este un Duh: și cei care I se închină trebuie să I se închine în Duh și în adevăr. Femeia îi zice Lui, eu știu că Mesia vine, Care este numit Cristos: când El va veni, El ne va spune toate lucrurile. Isus i-a zis, Eu Care îți vorbesc sînt Acela.”

În Apoc. 15:3 zice, “Și ei cîntă cîntarea lui Moise slujitorul lui Dumnezeu, și cîntarea MIELULUI, zicînd, Mari și minunate sînt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice; drepte și adevărate sînt căile Tale, Tu Împărat al Sfinților.” Vedeți voi asta? MIELUL, Marele Preot ținîndu-și sîngele Lui ca o ispășire pe scaunul milei pentru păcatele noastre este Domnul Dumnezeu Atotputernic. Aceasta este funcția Lui prezentă. Asta este ceea ce El face acum, pledînd sîngele Lui pentru păcatele noastre. Dar într-o zi acel Miel va deveni Leul din Semînția lui Iuda. El va apărea în putere și slavă și își va lua autoritatea Lui să domnească ca Împărat. El este Împăratul care vine al acestui pămînt. Desigur, aceasta nu spune că El nu este Împărat acum. Căci El este Împăratul nostru, Împăratul Sfinților. Chiar acum aceasta este o împărăție spirituală. Ea nu este din sistemul acestei lumi întocmai cum noi nu sîntem din această lume. Acesta este motivul că noi acționăm diferit de această lume. Cetățenia noastră este în ceruri. Noi reflectăm Duhul din lumea renașterii noastre unde Isus este Împăratul. Asta este de ce femeile noastre nu se îmbracă în haine bărbătești sau să-și taie părul sau să folosească toate acele cosmetice și alte lucruri de care la lume îi place așa de mult. Asta este de ce bărbații noștri nu beau și nu fumează și nu se poartă în păcat. Stăpînirea noastră este stăpînirea asupra păcatului și aceasta este în forță prin puterea care este în Duhul lui Cristos Care locuiește în noi. Fiecare împărăție de pe pămînt urmează să fie dărîmată, dar a noastră va rămînea.

Acum noi am discutat despre funcțiile și manifestările aceluși Dumnezeu adevărat și am privit slava Lui într-un studiu Scriptural. Însă El nu este de a fi cunoscut intelectual. El este cunoscut Spiritual; prin descoperire Spirituală. Acest același Unul Care a fost cunoscut ca Isus după trup a mers înapoi în stîlpul de foc. Dar El a promis că El va veni din nou și va locui printre poporul Lui prin Duhul. Și în ziua Cincizecimii acel stîlp de foc a venit jos și s-a separat pe sine în limbi de foc peste fiecare din ei. Ce făcea Dumnezeu? El s-a separat pe Sine în biserică, dînd la toți bărbații și femeile acelea o parte din El însuși. El s-a împărțit pe Sine printre biserica Lui întocmai cum El a zis că El va face. Ioan 14:16-23, “Și Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar El vă va da un alt Mîngîietor, ca El să poată rămîne cu voi pentru totdeauna; Chiar Duhul Adevărului: Care lumea nu-l poate primi, deoarece ea nu-L vede, nici nu-L cunoaște: dar voi Îl cunoașteți: căci El locuiește cu voi, și va fi în voi. Eu nu vă voi lăsa nemîngîiați: Eu voi veni la voi. Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă vedeți: pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. În ziua aceea voi veți cunoaște că Eu sînt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi. Cel care are poruncile Mele, și le ține, acela este cel care Mă iubește: și cel care Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, iar Eu îl voi iubi pe el, și Mă voi manifesta față de el. Iuda a zis către El, nu Iscarioteanul, Doamne, cum este asta că Tu Te vei manifesta nouă, și nu către lume? Isus a răspuns și i-a zis, Dacă un om Mă iubește, el va ține cuvintele Mele: și Tatăl Meu îl va iubi, și Noi vom veni la El, și ne vom face locuința Noastră cu el.” El a zis că El va ruga pe Tatăl Care va trimite un alt Mîngîietor Care era CU ei (ucenicii) deja dar NU ÎN ei. Acela era Cristos. Apoi în versetul douăzeci și trei, vorbind despre Sine și Tatăl, El a zis NOI vom veni. Acolo este acesta: “Duhul vine, *Același* Duh a lui Dumnezeu care s-a manifestat ca Tatăl, și ca Fiul, și încă se va manifesta în mulți”—UN DUMNEZEU Care este Duh.

Aceasta este de ce nici un om nu poate veni vreodată înainte și să zică că omul sfînt este un papă sau omul sfînt este un episcop sau preot. OMUL SFÎNT este Cristos, Duhul Sfînt, în noi. Cum îndrăznește ierarhia să declare că laicii nu au nici un cuvînt de spus? Fiecare are ceva de spus. Fiecare are o lucrare, fiecare are o slujbă. Duhul Sfînt a venit la Cincizecime și s-a separat pe Sine peste fiecare, ca să poată să fie împlinit unde Cristos a zis, “În ziua aceea voi veți cunoaște că Eu sînt în Tatăl Meu, și voi în Mine și Eu în voi.” Ioan 14:20.

Marele Eu Sînt, Dumnezeuul Atotputernic, a venit ca Duh să umple biserica Lui adevărată. El are un drept să se mute oriunde vrea El, și peste oricine vrea El. Noi nu facem vreun “om sfînt” printre noi, ci întreaga adunare adevărată a Domnului este sfîntă, din cauza prezenței Duhului Sfînt. Acesta este El, Duhul Sfînt, care este sfînt, nu adunarea din ea însăși.

Acum aceasta este descoperirea: Isus Cristos este Dumnezeu. Iehova din Vechiul Testament este Isus din Noul. Nu contează cît de greu încercați, voi nu puteți dovedi că există TREI Dumnezei. Dar de asemenea este nevoie de o descoperire prin Duhul Sfînt să vă facă să înțelegeți adevărul că El este Unu. Este nevoie de o descoperire să vedeți că Iehova din Vechiul Testament este Isus din Noul. Satan s-a strecurat în biserică și a orbit pe oameni față de acest adevăr. Și cînd ei au fost orbiți față de acesta, nu a durat mult pînă cînd Biserica din Roma s-a oprit de a boteza în Numele Domnului Isus Cristos.

Eu admit că este nevoie de o adevărată descoperire de la Duhul Sfînt să vedeți adevărul despre Dumnezeire în aceste zile cînd noi sîntem în mijlocul pervertirii de așa multă Scriptură. Dar învingătoarea, biruitoarea biserică este zidită pe descoperire astfel că noi ne putem aștepta ca Dumnezeu să ne descopere adevărul Său. Oricum, voi de fapt nu aveți nevoie de o descoperire despre botezul în apă. Aceasta este chiar acolo privindu-vă drept în față. Ar fi posibil pentru un minut ca apostolii să fie conduși în rătăcire de la o poruncă directă a Domnului de a boteza în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfînt și apoi să se afle pe ei în neascultare voită? Ei știau care era Numele, și nu există nici un loc în Scriptură unde au botezat ei în vreun alt fel decît în Numele Domnului Isus Cristos. Bunul simț v-ar spune căci Cartea despre Fapte este biserica în acțiune, și dacă ei au botezat în felul acela, atunci acela este felul de a boteza. Acum dacă voi credeți că aceea este tare, ce gîndiți voi despre asta? Oricine care nu a fost botezat în Numele Domnului Isus a trebuit să fie botezat din nou.

Fapte 19:1-6, “Și a ajuns să se împlinescă, că, în timp ce Apollo era în Corint, Pavel trecînd prin coasta de sus a venit la Efes: și găsind pe anumiți ucenici, El le-a spus lor, Ați primit voi Duhul Sfînt de cînd ați crezut? Iar ei i-au spus lui, Noi nici măcar nu am auzit dacă ar exista vreun Duh Sfînt. Și el le-a zis, Înspre ce ați fost voi botezați? Și ei au zis, Înspre botezul lui Ioan. Atunci Pavel a zis, Ioan într-adevăr a botezat cu

botezul pocăinței, zicînd către oameni, ca ei să creadă în Acela Care va veni după el, care este, în Isus Cristos. Cînd ei au auzit asta, ei au fost botezați în Numele Domnului Isus. Și cînd Pavel și-a pus mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit peste ei; iar ei au vorbit în limbi și au profețit.” Acolo este. Acești oameni buni din Efes au auzit despre venirea lui Mesia. Ioan L-a propovăduit. Ei au fost botezați spre pocăința de păcate, uitîndu-se ÎNAINTE să creadă în Isus. Dar acum era timpul să se uite ÎNAPOI la Isus și să fie botezați spre IERTAREA păcatelor. Acesta era timpul să primească Duhul Sfînt. Și cînd ei au fost botezați în Numele Domnului Isus Cristos, Pavel și-a pus mîinile peste ei și Duhul Sfînt a venit peste ei.

Oh, acei oameni dragi în Efes erau oameni buni; și dacă vreunul avea un drept să se simtă în siguranță, ei aveau. Observați cît de departe au venit ei. Ei au venit pînă sus la acceptarea venirii lui Mesia. Ei erau gata pentru El. Dar nu vedeți voi căci cu toate acestea ei L-au omis? El a venit și s-a dus. Ei aveau nevoie să fie botezați în Numele Domnului Isus Cristos. Ei aveau nevoie să fie umpluți cu Duhul Sfînt.

Dacă voi ați fost botezați în Numele Domnului Isus Cristos, Dumnezeu vă va umple cu Duhul Lui. Acesta este Cuvîntul. Fapte 19:6 care noi am citit a fost împlinirea din Fapte 2:38, “Pocăiți-vă, și fiți botezați *fiecare* din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, iar voi veți primi darul Duhului Sfînt.” Vedeți, Pavel, prin Duhul Sfînt, a spus exact ce a spus Petru prin Duhul Sfînt. Și ceea ce a fost zis NU POATE fi schimbat. Aceasta trebuie să fie la fel de la Cincizecime pînă cînd chiar ultimul ales a fost botezat. Gal 1:8, “Dar chiar dacă noi, sau un înger din ceruri, vă propovăduiește vreo altă evanghelie decît aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat.”

Acum unii dintre voi oamenii Unitarieni botezați greșit. Voi botezați pentru regenerare de parcă fiind scufundat în apă v-ar mîntui. Regenerarea nu vine prin apă; aceasta este o lucrare a Duhului. Omul care prin Duhul Sfînt a dat porunca, “Pocăiți-vă și fiți botezați *fiecare* în Numele Domnului Isus,” nu a spus că apa a regenerat. El a spus că aceasta era numai o dovadă a unui “cuget curat către Dumnezeu.” Asta era totul. 1 Petru 3:21, “Icoana aceasta asemănătoare prin care chiar și botezul ne mîntuiește acum (nu punerea la o parte a întinăciunilor trupului, ci răspunsul unui cuget curat către Dumnezeu,) prin învierea lui Isus Cristos.” Eu cred aceasta.

Dacă vreunul are ceva idei false că istoria poate dovedi botezul în apă în vreun alt fel decât în Numele Domnului Isus Cristos, eu v-aș sfătui să citiți istoriile și aflați voi înșivă. Următoarea este o adevărată mărturie despre un Botez care a avut loc în Roma anul 100 A.D. și a fost reprodus în Revista TIME în 5 Decembrie, 1955. “Diaconul și-a ridicat mâna, și Publius Decius a pășit prin ușa baptisterului. Stînd pînă la brîu în bazin era Marcus Vasca vînzătorul de lemne. El zîmbea așa cum Publius a străbătut în bazin lîngă el. ‘Credis?’ a întreat el. ‘Credo,’ a răspuns Publius. ‘Eu cred că mîntuirea mea vine de la Isus Cristosul, Care a fost răstignit sub Pontius Pilat. Cu El eu am murit ca să pot avea cu El Viața Eternă.’ Atunci el a simțit brațe puternice sprijinindu-l așa cum el s-a lăsat pe spate în bazin, și a auzit glasul lui Marcus în urechea lui—‘Eu te botez în Numele Domnului Isus’—așa cum apa rece s-a închis peste el.”

Drept sus pînă cînd adevărul a fost pierdut (și nu s-a întors pînă în această ultimă epocă—aceasta este de la Niceea pînă la începutul acestui secol) ei au botezat în Numele Domnului Isus Cristos. Dar acesta a venit înapoi. Satan nu poate să țină descoperirea jos cînd Duhul vrea ca să o dea.

Da, dacă existau trei Dumnezei, voi ați putea foarte bine boteza pentru un Tată, și un Fiu, și un Duh Sfînt. Dar DESCOPERIREA DATA LUI IOAN era că există UN DUMNEZEU și Numele Lui este DOMNUL ISUS CRISTOS, și voi botezați pentru UN Dumnezeu și numai unul. Aceasta este de ce Petru a botezat în felul în care a făcut-o la Cincizecime. El trebuia să fie devotat la descoperirea care era, “Să știe toată casa lui Israel cu siguranță, că Dumnezeu l-a făcut pe ACELAȘI ISUS, pe Care voi l-ați răstignit, ȘI DOMN ȘI CRISTOS.” Acolo este El, “DOMNUL ISUS CRISTOS.”

Dacă Isus este ‘AMÎNDOUĂ’ Domn și Cristos, atunci El (Isus) este, și nu poate fi altceva decât “Tată, Fiu, și Duh Sfînt” în O Persoană manifestată în trup. Aceasta NU este “Dumnezeu în trei persoane, trinitate binecuvîntată,” ci UN DUMNEZEU, O PERSOANĂ cu trei titluri majore, cu trei funcții manifestînd acele titluri. Ascultați aceasta încă odată. Acest același Isus este “AMÎNDOUĂ Domn și Cristos. Domn (Tată) și Cristos (Duh Sfînt) sînt Isus, căci El (Isus) este AMÎNDOI din ei (Domn și Cristos).

Dacă aceasta nu ne arată adevărata descoperire despre Dumnezeu, nimic nu va arăta. Domn NU este un altul; Cristos NU este un altul. Acest Isus este Domnul Isus Cristos—UN DUMNEZEU.

Filip într-o zi i-a spus lui Isus, “Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi de ajuns.” Isus i-a zis, “Atîta vreme am fost cu voi și tu nu Mă cunoști? Cine m-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl, așa că de ce spui tu, Arată-ne pe Tatăl? Eu și Tatăl Meu sîntem Unu.” Eu am citat asta odată și o doamnă a zis, “Doar un minut, Dl. Branham, dvs. și soția dvs. sînteți una.”

Eu am zis, “Nu în felul acela.”

Ea a zis, “Vă cer scuze?”

Astfel eu i-am spus, “Dvs. mă vedeți?”

Ea a zis, “Da.”

Am zis, “Dvs. vedeți pe soția mea?”

Ea a zis, “Nu.”

Am zis, “Atunci acea unitate este de un fel diferit, căci El a zis, Cînd voi mă vedeți pe Mine, voi vedeți pe Tatăl.”

Profetul a zis că va fi lumină în timpul serii. În imn este scris:

“Va fi lumină în timpul serii,
Cărarea spre slavă cu siguranță tu o vei găsi,
Pe drumul apei, aceea este lumina astăzi,
Îngropat în Numele prețios a lui Isus.
Tînăr și bătrîn, căiți-vă de toate păcatele voastre,
Duhul Sfînt cu siguranță va intra înăuntru.
Lumina de seară a venit—
Este un fapt că Dumnezeu și Cristos sînt unu.”

Nu cu mult în urmă eu discutam cu un Rabin Evreu. El mi-a spus, “Voi Neamurile nu puteți tăia pe Dumnezeu în trei bucăți și să-L dați unui Iudeu. Noi cunoaștem mai bine decît atît.”

Eu i-am spus, “Asta este întocmai Rabinule, noi nu-l tăiem pe Dumnezeu în trei bucăți. Tu crezi profeții, nu-i așa?”

El a zis, “Eu cred desigur.”

“Crezi tu Isaia 9:6?”

“Da.”

“Despre cine vorbea profetul?”

“Mesia.”

Am zis, “În ce relație va fi Mesia față de Dumnezeu?”

El a zis, “El va fi Dumnezeu.”

Am zis, “Asta-i adevărat.” Amin.

Voi nu puteți să-l puneți pe Dumnezeu în trei persoane sau trei părți. Voi nu-i puteți spune unui Iudeu că există un Tată, și un Fiu, și un Duh Sfânt. El vă va spune foarte repede de unde a venit ideea aceea. Iudeii știu că acest crez a fost stabilit la Consiliul din Niceea. Nu-i de mirare că ei ne disprețuiesc ca păgâni.

Noi vorbim despre un Dumnezeu care nu se schimbă. Iudeii deasemeni cred asta. Dar biserica și-a schimbat neschimbatul Dumnezeu din UNU în TREI. Dar lumina se reîntoarce la înserat. *Cît de izbitor este că acest adevăr a venit la timpul cînd Iudeii se reîntorc în Palestina.* Dumnezeu și Cristos sînt UNUL. Acest Isus este AMÎNDOUĂ DOMN ȘI CRISTOS.

Ioan avea descoperirea, și ISUS era Descoperirea, și El s-a produs pe Sine chiar aici în Scriptură—“EU SÎNT Cel Care Era, Care Este și Va Veni, Atotputernicul. Amin.”.

Dacă descoperirea este dincolo de tine, uită-te în sus și caută pe Dumnezeu pentru aceasta. Aceea este singura cale prin care vei pricepe vreodată. O descoperire trebuie să vină de la Dumnezeu. Aceasta niciodată nu vine prin om, prin înzestrări naturale, ci prin înzestrare Spirituală. Tu poți chiar memora Scriptura, și deși aceasta este minunat, aceea nu o va face. Ea trebuie să fie o descoperire de la Dumnezeu. Se spune în Cuvînt că nici un om nu poate spune că Isus este Cristosul decît prin Duhul Sfînt. Tu trebuie să primești Duhul Sfînt și atunci, și numai atunci, poate Duhul să-ți dea descoperirea că Isus este Cristosul: Dumnezeu, Cel Uns.

Nici un om nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu și cel la care Duhul lui Dumnezeu le descoperă. Noi avem nevoie să chemăm pe Dumnezeu pentru descoperire mai mult decît orice altceva în lume. Noi am acceptat Biblia, noi am acceptat marile adevăruri din ea, dar aceasta încă nu este reală la cei mai mulți dintre oameni deoarece descoperirea de către Duhul nu este acolo. Cuvîntul nu a fost însuflețit. Biblia zice în 2 Cor. 5:21 că noi am devenit neprihănirea lui Dumnezeu prin uniunea noastră cu Isus Cristos. Ați priceput voi asta? Ea zice că NOI SÎNTEM TOCMAI NEPRIHĂNIREA LUI DUMNEZEU ÎNSUȘI prin a fi

ÎN CRISTOS. Ea zice că El (Isus) a devenit PĂCAT pentru noi. Ea nu spune că El a devenit păcătos, ci a devenit PĂCAT pentru noi ca prin uniunea noastră cu El noi să putem deveni NEPRIHĂNIREA lui Dumnezeu. Dacă noi acceptăm faptul (și noi trebuie) că El literar a devenit PĂCAT pentru noi prin substituirea Lui pentru noi, atunci noi deasemeni trebuie să acceptăm faptul că noi prin uniunea noastră cu El am devenit TOCMAI NEPRIHĂNIREA lui Dumnezeu. A respinge una este a respinge cealaltă. A accepta una este a accepta cealaltă. Acum noi știm că Biblia spune asta. Aceasta nu poate fi negat. Dar descoperirea despre aceasta lipsește. Aceasta nu este reală pentru majoritatea din copiii lui Dumnezeu. Acesta este doar un verset bun în Biblie. Dar noi avem nevoie să avem aceasta făcută VIE pentru noi. Acea are nevoie de descoperire.

Lăsați-mă să pun ceva aici care vă va și uimi și va ajuta. Deabia că există un student care nu crede că Noul Testament era original în limba Greacă. Toți marii noștri studenți ai Bibliei au spus că Dumnezeu a dat lumii trei mari națiuni cu trei mari contribuții pentru binele Evangheliei. El a dat pe Greci care au dat o limbă universală. El ne-a dat pe Iudei care ne-a dat adevărata religie și cunoștință adevărată despre Dumnezeu prin Mîntuitorul. El ne-a dat pe Romani care ne-a dat un imperiu unificat cu lege și un sistem de drumuri. Astfel noi avem religie adevărată, limba să o exprimăm către multe popoare, și guvernul și drumuri să o răspîndim fizic. Și istoric vorbind aceasta pare să fie exact corect. Și astăzi savanții noștri Greci zic că limba Greacă din zilele Bibliei este așa de perfectă și exactă încît dacă studentul de Greacă este un gramatician șlefuit și precis el poate într-adevăr să cunoască exact ce învață Cuvîntul Noului Testament. Dar nu este aceasta numai o teorie? Este asta adevărat? Nu este aceasta așa că fiecare savant Grec de reputație de la o denominațiune dezbate pe un alt student dintr-o altă denominațiune, și nu este astfel că argumentările lor sînt bazate pe cuvinte Grecești identice și reguli identice de gramatică? Desigur acesta este felul în care este. Chiar în urmă acolo în Epoca Pergam, chiar înainte de Consiliul din Niceea din 325 acolo erau doi mari studenți, Arius și Athanasius care au devenit încheștați în combatere doctrinală asupra unui cuvînt Grecesc. Așa de intens și așa de răspîndită în toată lumea a devenit dezbaterea lor încît istoricii au zis că lumea a fost împărțită din cauza unui diftong (sunetul a două vocale într-o singură silabă.) Acum dacă Greaca este așa perfectă, și așa

ordinată de Dumnezeu, de ce era acolo o astfel de dispută? Desigur că Dumnezeu nu a intenționat ca noi toți să cunoaștem Greaca? Chiar astăzi noi avem argumente asupra limbii Grece. Luați de exemplu cartea, "Biserica Paralizată a lui Cristos la raze-X" de Dr. McCrossan. În ea el așează numeroase citate de la mulți gramaticieni renumiți Greci, și dovedește spre propria lui satisfacție că neschimbatele reguli de gramatică Grecească dovedește concludiv că Biblia învață că un om este botezat cu Duhul Sfânt ulterior la naștere

El de asemenea declară categoric că femeile pot prelua amvonul deoarece cuvântul profeție înseamnă a predica. Dar a convins el pe alți studenți din Greacă care sînt așa de capabili ca el? Niciodată. Tot ceea ce voi aveți de făcut este să citiți pe acei studenți care dețin punctul de vedere opus și ascultați citatele lor învățate.

Acum nu numai că ceea ce am spus este adevărat, ci să mergem un pas mai departe. Astăzi noi avem unii studenți care pretind că manuscrisele originale erau scrise în Aramaică care era limba lui Isus și a poporului din ziua Lui. Se pretinde de către ei că oamenii nu vorbeau și scriau în Greacă așa cum este presupus așa obișnuit. Și faptul este că istoricii noștri sînt împărțiți asupra acesteia. De exemplu, Dr. Schonfield, un student prea ilustru a dovedit prin cercetare spre satisfacția lui că Noul Testament era scris în materna poporului care vorbea Greaca în ziua aceea. El întemeiază un caz minunat pentru convingerile lui, bazat pe diferitele documente la dispoziția lui. Dar pe de altă parte noi avem un alt student renumit, Dr. Lamsa, care este convins că Noul Testament a fost scris în Aramaică și el nu are pe nimeni altul decît pe istoricul ilustru, Toynbee, să-i susțină controversa că Aramaica, și NU GREACA a fost limba poporului, astfel aceasta pare posibil că Noul testament era întîi scris în Aramaică.

Oricum, înainte ca noi să devenim prea preocupați despre aceasta, să citim și versiunea lui King James și traducerea de Dr. Lamsa. Spre satisfacția noastră noi găsim cuvintele în amîndouă uimitor la fel astfel că nu există de fapt diferență în conținut sau învățătură. Noi putem chiar trage concluzia că Dumnezeu a îngăduit aceste noi manuscrise descoperite și publicații recente de scrieri deja cunoscute să vină înaintea noastră să dovedească autenticitatea a ceea ce noi deja aveam. Și noi aflăm că deși traducătorii se pot lupta unul cu altul, dar scrierile nu.

Acum voi puteți vedea că voi nu puteți baza interpretarea asupra cunoștinței aprofundate a limbii studentului în care este scrisă Biblia. Dar dacă voi încă nu puteți vedea aceasta deoarece voi sînteți învăluți în mintea voastră prin tradiție aici este o ultimă ilustrație. Nimeni nu poate să se îndoiască că Scribii și Fariseii și marii învățați din anul 33 A.D. cunoșteau legile exacte de gramatică și înțelesurile exacte ale cuvintelor în care era scris Vechiul Testament; dar cu toată superba lor cunoștință ei au omis descoperirea Cuvîntului promis a lui Dumnezeu manifestat în Fiul. Acolo El era pus înainte de la Genesa la Maleahi, cu capitole întregi devotate Lui și slujbei Lui, și totuși cu excepția cîtorva care erau luminați de către Duhul, ei l-au omis în întregime.

Acum noi ajungem la o concluzie, astfel de concluzie după cum noi deja am aflat-o în Cuvînt. Atît de mult cît noi credem în a încerca să găsim cele mai vechi și cele mai bune manuscrise să obținem cea mai bună evidență posibilă despre Cuvînt, noi nu vom obține niciodată adevărata înțelegere a acestuia prin studiu și compararea de Scripturi, cît am fi de sinceri. ACEASTA VA LUA O DESCOPERIRE DE LA DUMNEZEU SĂ O ADUCĂ AFARĂ. ACEASTA ESTE EXACT CEEA CE A SPUS PAVEL, "CARE LUCRURI NOI DE ASEMENEA LE VORBIM, NU ÎN CUVINTE PE CARE LE ÎNVAȚĂ ÎNȚELEPCIUNEA OMULUI, CI CARE LE ÎNVAȚĂ DUHUL SFÎNT." 1 Cor. 2:15. Adevărata descoperire este că Dumnezeu interpretează propriul Lui Cuvînt prin a adevăra ceea ce este promis.

Acum să nu fie vreunul îndrumat greșit prin ceea ce eu am spus și crede că eu nu cred în precizia Cuvîntului așa cum noi îl avem acum. Eu cred că această Biblie este precisă. Isus a autentificat complect Vechiul Testament cînd era aici pe pămînt și acesta era alcătuit exact cum era Noul Testament al nostru. Nu faceți nici o greșeală privitor la aceasta, că noi avem Cuvîntul lui Dumnezeu infailibil astăzi și nici un om nu îndrăznește să scoată din el sau să adauge la el. Dar noi avem nevoie de același Duh care l-a dat, ca să ni-l învețe.

Oh, cum avem noi nevoie de descoperire prin Duhul. Noi nu avem nevoie de o Biblie nouă, noi nu avem nevoie de o traducere nouă, deși unele sînt foarte bune, și eu nu sînt împotriva lor, DAR NOI AVEM NEVOIE DE DESCOPERIREA DUHULUI. Și mulțumim lui Dumnezeu, că noi putem avea ceea ce avem noi nevoie, căci Dumnezeu vrea să ne descopere Cuvîntul Său prin Duhul Lui.

Fie ca Dumnezeu să înceapă prin Duhul lui să ne dea descoperire continuă dătătoare de viață și biruitoare. Oh, dacă biserica ar putea numai să obțină o descoperire proaspătă și să devină prin aceasta Cuvîntul viu manifestat, noi am face lucrările mai mari și am slăvi pe Dumnezeu Tatăl nostru în ceruri.

DEZLEGAT DE PĂCAT

Apoc. 1:5, “A Lui Care ne-a iubit, și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul Lui sînge.” Cuvîntul “spălat” este de fapt “dezlegat”—“Ne-a dezlegat de păcatele noastre în propriul Lui sînge.” Nu este asta minunat? Dar sînteți voi înclinați spirituali? Ați prins voi aceasta? Acesta era PROPRIUL Lui sînge care ne-a dezlegat complect de păcatele noastre. Acesta nu era sînge uman. Acesta era sîngele lui Dumnezeu. Petru l-a numit sîngele lui Cristos. Pavel l-a numit sîngele Domnului, și sîngele lui Isus. Nu trei persoane, ci O persoană. Acolo este iarăși descoperirea aceea, UN Dumnezeu. Acel Iehova Dumnezeu omnipotent a venit jos și și-a făcut Lui însuși un trup prin naștere din fecioară și a locuit în el, ca acesta să poată fi sîngele lui Dumnezeu care ne eliberează (ne dezleagă în întregime) de păcatele noastre și ne prezintă fără pată înaintea Lui însuși cu bucurie nespus de mare.

V-ar place vouă un model al Vechiului Testament? Să mergem înapoi la Grădina Edenului. Cînd prima știre a venit în slavă că fiul, Adam, a fost pierdut, a trimis Dumnezeu un înger? A trimis El un fiu? A trimis El un altul asemănător nouă? Nu, El a venit ÎNSUȘI să răscumpere pe acel fiu pierdut. Aleluia! Dumnezeu nu a încredințat planul Lui de salvare la altul. El s-a încrezut numai în Sine. Dumnezeu a fost făcut trup și a locuit printre noi și ne-a răscumpărat pentru Sine. Noi sîntem mîntuiți prin “sîngele lui Dumnezeu”. Eternul Dumnezeu a locuit într-un trup muritor pentru ca să ia păcatul la o parte. El a devenit Miel pentru ca să-și verse sîngele Lui și să intre dincolo de perdea cu el.

Considerați aceasta. De moment ce acesta este sîngele lui Dumnezeu, el este sînge perfect; și dacă sîngele perfect ne dezleagă de puterea și robia și întinăciunea păcatului, atunci dezlegarea este perfectă și complectă. De aceea acum acolo nu este condamnare. “Cine o să mai pună ceva să învinuiască pe aleșii lui Dumnezeu? Acesta este Dumnezeu care justifică (ne declară neprihăniți). Cine este cel care condamnă? Acesta este

Cristos care a murit...” Rom. 8:33-34. Acolo este asta, moartea Lui ne-a dat sîngele. Sîngele ne-a dezlegat. Acum nu există condamnare. Cum poate să fie? Nu există nimic pentru care să fii condamnat, deoarece sîngele ne-a dezlegat de păcat. Noi sîntem liberi, fără vină. Nu ascultați de om, ascultați de Cuvînt. Voi sînteți dezlegați prin sînge.

Acum nu vă legați iarăși prin tradiții și crezuri și organizații. Nu fiți conduși în rătăcire prin a asculta la aceia care neagă puterea Cuvîntului și neagă că Isus mîntuiește, vindecă, și umple cu Duhul Sfînt și putere. Voi sînteți oameni liberi ai lui Dumnezeu, dezlegați prin propriul Lui sînge. Dacă voi încă vă țineți credința voastră la crezuri și denominațiuni, aceasta este cert prin dovadă că voi v-ați pierdut credința voastră în Cuvînt.

REGI ȘI PREOȚI

Apoc. 1:6, “Și El ne-a făcut regi și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Său; A Lui să fie slava și stăpînirea în vecii vecilor. Amin.”

“*El ne-a făcut!*” Oh, există anumite adevăruri pe care noi avem nevoie să le accentuăm. Acesta este unul din ele. EL! EL NE-A FĂCUT! Mîntuirea este înfăptuirea Lui. Mîntuirea este de la Domnul. Totul din har. El ne-a răscumpărat pentru un scop. El ne-a cumpărat pentru un scop. Noi sîntem regi, regi spirituali. Oh, noi urmează să fim regi pe pămînt cu El cînd El șade pe tronul Său. Dar acum noi sîntem regi spirituali și noi domnim peste o împărăție spirituală. Aceasta spune în Rom. 5:17, “Căci dacă prin greșeala unui om moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult cei care primesc abundență de har și din darul neprihănirii vor domni în viață prin unul, Isus Cristos.” Și în Col. 1:13, “Care ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în împărăția (domnie) scumpului Său Fiu.” Chiar acum noi domnim cu Cristos, avînd stăpînire asupra păcatului, a lumii, a trupului, și a diavolului. Arătînd înainte lauda și slava Lui; arătîndu-se înainte pe SINE, căci acesta este Cristos în noi, voind și făcînd după buna Lui plăcere. Da, într-adevăr, chiar acum noi ședem în locurile cerești în Cristos Isus.

“*Și ne-a făcut preoți.*” Da, preoți ai Lui, oferind lauda duhovnicească din buze sfințite. Folosindu-ne viețile ca o dulce jertfă către El. Închinîndu-ne Lui în Duh și în adevăr. Mijlocind și cerînd. Preoți și regi ai Dumnezeului nostru. Nu-i

de mirare că lumea nu ne atrage și noi sîntem un popor special zelos în lucrări bune. Noi am fost recreați în El să fim ca și copii ai Tatălui nostru.

DUMNEZEUL CARE VINE

Apoc. 1:7, "Iată, El vine cu nori; și fiecare ochi Îl va vedea, și cei care L-au străpuns: și toate semințiile pămîntului se vor boci din pricina Lui. Chiar așa, Amin."

El vine. Isus vine. Dumnezeu vine. Profetul vine. Preotul și Regele vine. TOTUL în TOȚI vine. Chiar așa, Doamne Isuse, vino repede. Amin.

El vine. El vine în nori, nori de slavă ca atunci cînd El a fost văzut pe Muntele Transfigurării, și îmbrăcămîntea Lui strălucea cum puterea lui Dumnezeu L-a înfășurat. Și FIECARE ochi Îl va vedea. Asta înseamnă că aceasta nu este Răpirea. Aceasta este cînd El vine să preia locul Lui de drept ca Stăpîn al Lumii. Aceasta este cînd acei care L-au străpuns cu crezurile și învățăturile lor denominaționale se vor jăli, și toți oamenii se vor boci în groază din pricina Celui Care este Cuvîntul.

Aceasta este povestea descoperirii din Zaharia 12:9-14. Zaharia a profețit aceasta cam cu 2500 de ani în urmă. Aceasta este pe cale să aibe loc. Ascultați. "Și se va împlini în ziua aceea, că Eu voi căuta să nimicesc toate națiunile care vin împotriva Ierusalimului. Și Eu voi turna peste casa lui David, și peste locuitorii Ierusalimului, Duhul harului și al implorărilor: iar ei se vor uita spre Mine pe Care ei l-au străpuns. . ." Acum, cînd se întoarce Evanghelia la Iudei? Cînd ziua Neamurilor se sfîrșește. Evanghelia este gata să meargă înapoi la Iudei. Oh, dacă eu aș putea să vă spun ceva care este pe cale să se întîmple chiar în această zi a noastră. Acest lucru măreț care este pe cale să se întîmple va duce acolo la Apocalipsa 11 și va ridica pe acei doi martori, acei doi profeți, Moise și Ilie, întorcînd Evanghelia înapoi la Iudei. Noi sîntem gata pentru aceasta. Totul este în ordine. Așa cum Iudeii au adus mesajul la Neamuri, tot așa Neamurile îl va lua drept înapoi la Iudei, și Răpirea va veni.

Acum, țineți minte ce am citit în Apocalipsa și Zaharia. Amîndouă au venit chiar după necazul cel mare. Biserica celor Întîi-născuți nu merge prin necazul cel mare. Noi știm asta. Biblia învață asta.

La acea vreme aceasta spune că Dumnezeu urmează să toarne Duhul Lui peste casa lui Israel. Acesta este același Duh care a fost turnat peste Neamuri în ziua lor. “Și ei se vor uita la Mine pe Care l-au străpuns, și ei se vor jăli pentru El, ca unul care jălește pentru singurul lui fiu, și ei vor fi în amărăciune pentru El, ca unul care este în amărăciune pentru întâiul lui născut. În ziua aceea acolo va fi o mare jale în Ierusalim, ca jalea din Hadad-rimmon în valea lui Megiddon. Și țara va jăli, fiecare familie aparte; familia casei lui David aparte, și soțiile lor aparte; familia casei lui Natan aparte, și soțiile lor aparte. . . ” și fiecare dintre case aparte când El vine în nori de slavă la a Doua Venire a Lui. Acei Iudei care L-au străpuns Îl vor vedea așa cum zice într-o altă Scriptură, “De unde ai primit Tu acele răni?” iar El va zice, “În casa prietenilor Mei.” Acesta nu va fi un timp de jale numai pentru Iudeii care L-au respins ca Mesia, ci acesta va fi un timp de jale pentru acei rămași dintre Neamuri care L-au respins ca Mîntuitor al acestei zile.

Acolo vor fi plîsete și bocete. Fecioarele adormite se vor boci. Ele reprezintă biserica care a refuzat să ia ulei (simbol al Duhului Sfînt) în lămpile lor (simbol al trupului sau ținător de ulei) pînă cînd era prea tîrziu. Aceasta nu era că ei nu erau oameni buni. Ele erau fecioare și asta semnifică o înaltă ordine morală. Dar ele nu aveau ulei în lămpile lor astfel că ele au fost aruncate afară unde era bocet și scrișnit de dinți.

Haideți să tipizăm toate acestea în Genesa, capitolul 45, unde Iosif întîlnește pe frații lui în Egipt și li se descoperă pe sine. Genesa 45:1-7, “Atunci Iosif nu s-a putut abține înaintea tuturor acelora care au stat lîngă el; și el a plîns, a Făcut ca fiecare om să iese afară de la mine. Și acolo nu a stat nici un om cu el, în timp ce Iosif s-a făcut pe sine cunoscut fraților săi. Și el a plîns tare: și Egiptenii și casa lui Faraon au auzit. Iar Iosif a spus fraților săi, eu sînt Iosif; tatăl meu încă trăiește? Iar frații lui nu i-au putut răspunde; căci ei au fost tulburați în prezența lui. Iar Iosif le-a spus fraților săi, Veniți aproape de mine, eu vă rog. Și ei au venit aproape. Și el a zis, eu sînt Iosif fratele vostru, pe care voi l-ați vîndut în Egipt. Acum nu fiți necăjiți de aceea, nici supărați pe voi înșivă, și pentru că m-ați vîndut: căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să păstreze viață. Căci în acești doi ani a fost foamete în țară: și încă mai sînt cinci ani, în care nu va fi nici arat nici recoltat. Și Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră să vă păstreze urmași pe pămînt, și să vă salveze viețile printr-o mare izbăvire.”

Acum nu se compară aceasta cu Zah. 12 întocmai frumos? Punînd cele două împreună noi sîntem gata să obținem aceasta exact corect.

Cînd Iosif era foarte tînăr el era urît de frații lui. De ce a fost el urît de frații lui? Aceasta era deoarece el era Duhovnicesc. El nu putea face nimic că vedea acele vedenii, nici nu putea face nimic că visa visuri și tălmăcea. Aceea era în el. El nu putea să expună nimic altceva decît ceea ce era în el. De aceea, cînd frații lui l-au urît aceasta era fără motiv. Dar el era preaiubitul tatălui său. Tatăl lui era un profet și a înțeles. Aceasta face un model perfect al lui Cristos. Dumnezeu Tatăl a iubit pe Fiul, dar frații (Cărturarii și Fariseii) L-au urît deoarece El putea vindeca pe bolnavi, să facă minuni și să prezică viitorul, să vadă vedenii și să le tălmăcească. Acela nu era motiv ca să-L urască dar ei au făcut-o, și ca frații lui Iosif, ei L-au urît fără un motiv.

Acum amintiți-vă cum l-au tratat acei fii ai lui Iacob pe Iosif. Ei l-au aruncat într-o groapă. Ei i-au luat haina cu multe culori pe care i-a dat-o tatăl său și a înmuiat-o în sînge să-l facă pe tatăl lui să creadă că băiatul a fost omorît de vreun animal. Ei l-au vîndut la ceva negustori de sclavi care l-au luat în Egipt și acolo el a fost revîndut unui general. Soția generalului l-a închis pe motiv fals, dar după cîtva vreme abilitatea lui ca profet l-a adus la atenția lui Faraon și el a fost înălțat la mîna dreaptă a lui Faraon cu o astfel de autoritate încît nimeni nu putea să se apropie de Faraon afară doar dacă el a venit mai întîi prin Iosif.

Acum să examinăm viața lui Iosif în timp ce el era în Egipt, căci aici este unde noi îl vedem ca model perfect al lui Cristos. În timp ce era în casa generalului el era fals acuzat, pedepsit și întemnițat fără o cauză, întocmai cum ei i-au făcut lui Isus. Acolo în închisoare el a tălmăcit visul despre paharnic și bucătar care erau deasemeni prizonieri cu el. Paharnicul a fost restabilit la viață, dar celălalt condamnat la moarte. Cristos a fost întemnițat pe cruce, părăsit de Dumnezeu și oameni. De fiecare parte a Lui era un hoț—unul a murit, spiritual, dar celuilalt i s-a dat viață. Și observați, cînd Isus a fost luat jos de pe cruce, El a fost înălțat în cer și acum șade la dreapta marelui Duh a lui Iehova; și nici un om nu poate veni la Dumnezeu decît prin El. Există UN mijlocitor între Dumnezeu și oameni, și El este tot ceea ce voi aveți nevoie. Acolo nu sînt Marii sau sfinți, numai Isus.

Continuînd cu acest model care noi îl găsim în Iosif, observați cum că orice făcea el în Egipt a prosperat. Primul lui serviciu cu generalul a prosperat. Chiar și închisoarea a prosperat. Când Isus se reîntoarce, deșertul va înflori ca un trandafir. El este “Fiul Prosperității.” Cum nici o epocă nu a prosperat vreodată ca aceea sub Iosif, astfel există un timp de o așa binecuvîntare care vine pe acest pămînt cum lumea nu a cunoscut niciodată. Noi cu toții putem ședea sub propriul nostru smochin și să rîdem și să ne bucurăm pentru totdeauna în prezența Lui. În prezența Lui este plinătate de bucurie și la mîna Lui dreaptă există plăceri pentru totdeauna. Laudă lui Dumnezeu.

Acum observați, că pretutindeni unde a mers Iosif ei au sunat din trîmbiță să anunțe sosirea lui. Oamenii strigau, “Plecați-vă genunchiul către Iosif!” Indiferent de ceea ce făcea un om, cînd acea trîmbiță suna el își pleca genunchiul. El putea să vîndă ceva pe stradă, doar să se întindă după banii lui, dar el trebuia să se oprească și să îndoiaie genunchiul cînd sufla acea trîmbiță. Dacă el era chiar un interpret sau un actor, el trebuia să-și oprească actul și să plece genunchiul către Iosif cînd prezența lui a fost anunțată cu acea chemare a trîmbiței. Și într-una din aceste zile totul în timp va sta liniștit cînd trîmbița lui Dumnezeu va suna, și cei morți în Cristos vor învia și dimineața se va crăpa etern luminoasă și frumoasă. Totul va pleca genunchiul atunci, căci este scris, “De aceea Dumnezeu deasemeni L-a înălțat sus, și I-a dat un Nume care este deasupra fiecărui nume; ca la Numele lui Isus *fiecare genunche* să se plece, lucrurile din ceruri, și lucrurile de pe pămînt, și lucrurile de sub pămînt; și fiecare limbă să mărturisească că Isus Cristos este Domn, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.” Fil. 2:9-11.

Dar observați o altă descoperire glorioasă în această modelare despre Iosif. Iosif, în timp ce era în Egipt, i s-a dat o mireasă dintre Neamuri și prin ea el a primit o familie de doi fii, Efraim și Manase. Iosif i-a cerut tatălui său să binecuvînteze pe cei doi băieți. El i-a așezat în fața lui Iacob astfel ca Manase, cel întii născut să fie la dreapta lui Iacob și Efraim la stînga. Cum Iacob era pe cale să-i binecuvînteze el și-a încrucișat mîinile astfel că mîna dreaptă a căzut peste cel mai tînăr. Iosif a strigat, “Nu așa, tată, acesta este întiul născut la dreapta ta.” Dar Iacob a zis, “Dumnezeu mi-a încrucișat mîinile.” Aici în model noi vedem că binecuvîntarea

care a aparținut întiului născut (Iudeul) a fost dată la cel tânăr (Neamurile) prin cruce (mâini încrucișate) a Domnului Isus Cristos. Bindecuvântarea vine prin cruce. Gal. 3:13-14, "Cristos ne-a răscumpărat de sub blestemul legii, fiind făcut un blestem pentru noi: căci este scris, Blestemat este fiecare care atîrnă de un pom; ca bindecuvântarea lui Abraham să poată veni peste Neamuri prin Isus Cristos; ca noi să putem căpăta promisiunea Duhului prin credință." Bindecuvântarea lui Abraham a venit prin cruce la Neamuri. Iudeii au respins crucea; de aceea, Isus a luat mireasa Neamurilor.

Acum ajungînd înapoi la povestea despre Iosif întîlnind frații lui. Voi vă reamintiți că nu toți frații au venit. Iosif a știut asta și a insistat ca toți frații să apară înaintea lui, sau el nu putea să se facă pe sine cunoscut lor. În sfîrșit ei l-au adus pe cel care lipsea, pe micuțul Beniamin. Acesta era micuțul Beniamin, fratele deplin a lui Iosif, care i-a înflăcărat sufletul. Și cînd Iosif al nostru, chiar Isus, va veni la poporul care a ținut poruncile lui Dumnezeu și care au mers înapoi în Palestina, sufletul Lui va fi înflăcărat. Micuțul Beniamin tipizează pe cei 144.000 de Israeliți de pe tot pămîntul care s-au dus înapoi în Palestina pentru răscumpărarea lor. Ei vor sta acolo gata să-L primească, pe Care al cunoaște bine este Viață eternă. Ei vor zice, "Acesta este Dumnezeul nostru după Care noi am așteptat." Atunci ei vor vedea pe Cel pe Care l-au străpuns. Și ei vor striga cu spaimă, "De unde au venit aceste răni îngrozitoare? Cum s-a întîmplat aceasta?" Și ei se vor boci și plînge, fiecare familie aparte, fiecare aparte în agonia tristeții.

Acum unde va fi Mireasa Neamurilor în timp ce Isus se face pe Sine cunoscut la frații Lui? Amintiți-vă că mireasa lui Iosif cu cei doi copii erau în palat, căci Iosif a poruncit, "Fiecare să plece de la mine; scoateți-i pe toți afară dinaintea mea." Astfel mireasa Neamurilor a fost ascunsă în Palat de Iosif. Unde va merge Biserica Neamurilor în răpire? În palat. Mireasa va fi luată de pe pămînt. Ea va fi apucată sus înainte de necazul cel mare ca să întîlnească pe Domnul ei în aer. Pentru trei ani și jumătate în timp ce pedeapsa miniei lui Dumnezeu este turnată, ea va fi în mareața Cină de Căsătorie a Mielului. Atunci se va întoarce El, lăsîndu-și mireasa Lui în "casa Tatălui Său," în timp ce el se face cunoscut pe Sine fraților Săi. Tocmai la acest timp, legămîntul anticristului pe care Iudeii l-au făcut cu Roma va fi rupt. Roma și aliații ei trimit

atunci trupele lor să nimicească pe toți temătorii de Dumnezeu, Iudeii supuși Cuvîntului. Dar așa cum ei vin împotriva cetății să o distrugă, acolo va apărea în ceruri semnul venirii Fiului Omului cu armatele Lui puternice să-i nimicească pe cei care nimiceau pămîntul. Cu dușmanul respins, Isus vine atunci și se prezintă pe Sine celor 144.000. Văzînd puternicele Lui fapte de mîntuire, ei au venit să cunoască puterea Lui. Dar deasemeni văzînd rănile Lui și știind că ei L-au respins chiar pînă la acel moment, îi face să strige în agonia groazei și fricii, întocmai cum au făcut frații lor din vechime cînd ei au stat înaintea lui Iosif, fiind întristați de teamă că ei vor fi omorîți. Dar cum Iosif a zis, “Nu fiți supărați pe voi înșivă. Aceasta este în ordine. Dumnezeu a fost în toate acestea. El a făcut aceasta ca să păstreze viață.” Tot așa le va vorbi Isus pace și dragoste.

De ce au respins Iudeii pe Isus? Dumnezeu a fost în toate acestea. Aceasta era singura cale ca El să poată să aducă afară mireasa Neamurilor. El a murit pe cruce să păstreze viața Bisericii Neamurilor.

Acum acești 144.000 nu sînt în mireasă. În Apoc. 14:4 ei sînt numiți fecioare și ei urmează Mielul oriunde merge El. Faptul că ei nu s-au întinat cu femei arată că ei sînt fameni (Mat. 19:12). Famenii erau păzitorii odăilor miresei. Ei erau servitori. Observați că ei nu șed în tron ci sînt înaintea tronului. Nu, ei nu sînt în mireasă, dar vor fi în domnia glorioasă milenară.

Noi vedem că atunci cînd acești ultimii din Israel s-au unit în dragoste față de Domnul, și vrăjmașul a fost nimicit, Dumnezeu își va pregăti muntele Lui sfînt, noua Lui Grădină a Edenului pentru El și mireasă și păzitorii ei pentru luna de miere de o mie de ani pe pămînt. Cum Adam și Eva erau în grădină și nu au terminat o mie de ani, acum Isus ultimul nostru Adam, și Eva Lui (Biserica Adevărată) va împlini tot planul lui Dumnezeu.

Oh, cum se repetă Biblia pe sine. Scena despre Iosif și frații lui este pe cale să se repete, căci Isus vine curînd.

Și așa cum noi părăsim modelul despre Iosif, există încă un lucru pe care eu vreau să-l aduc în atenția voastră despre acest timp al sfîrșitului. Vă reamintiți că așa cum Iosif a stat înaintea fraților lui cînd Beniamin nu era cu ei el a vorbit printr-un interpret deși el știa Ebraica bine. El a vorbit fraților

lui într-o altă limbă. Știați voi că prima Epocă a Neamurilor (capul de aur, Epoca Babiloniană) a mers afară cu un mesaj în limbi scrise pe un perete? Această epocă se duce afară în același fel. Abundența limbilor în această zi este o dovadă mai departe că Vremurile Neamurilor s-au terminat și Dumnezeu se întoarce înapoi la Israel.

El vine curînd. Alfa și Omega, Profetul, Preot și Rege, Totul în Toate, Domnul Dumnezeuul Oștirilor, vine curînd. Chiar așa Doamne Isuse, Unul și Singurul Dumnezeu Adevărat, vino repede!

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org